

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ν. ΚΑΛΛΙΦΩΝΑΣ

Εἶνε πρεσβύτερος τῶν βουλευτῶν γεννηθεὶς κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τοῦ παρόντος αἰῶνος ἐξ ἐπιφανοῦς Ἀθηναϊκῆς οἰκογενείας. Κατὰ τὴν ἐπανάστασιν ἦτο σπουδαστὴς, ὁπότε ἔλαβε τὰ ὄπλα ὑπὲρ τοῦ μεγάλου τῆς ἀνεξαρτησίας ἡμῶν ἀγῶνος, ὑπηρετήσας ὑπὸ τὸν Φαβιέρον καὶ τὸν Καραϊσκάκη καὶ πληρωθεὶς κατὰ τὴν χεῖρα. Κατὰ τὴν πρώτην δημοτικὴν ἐκλογὴν ἐξελέγη, πρῶτος δημοτικὸς σύμβουλος τοῦ δήμου Ἀθηναίων. Εἶτα ἐξελέγη δήμαρχος καὶ μετὰ ταῦτα πληρεξούσιος εἰς τὴν Συντακτικὴν.

Ἐκτοτε πάντοτε ἐπετύγχανεν ὡς βουλευτῆς Ἀττικῆς ἀποτυχῶν μόνον ἀπαξ κατὰ τὸ 1861. Κατὰ τὰ συμβάντα τοῦ Ναυπλίου ἐξωρίσθη εἰς Κύθον καὶ ἐκεῖθεν εἰς Μύκον. Μετὰ τὴν μεταπολίτευσιν διωρίσθη ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν, ἐν δὲ τῇ Ἐθν. Συνελεύσει ἐξελέγη πληρεξούσιος, ἐγένετο τετράκις ὑπουργός, πολλάκις πρόεδρος τῆς Βουλῆς τακτικὸς καὶ πάντοτε προσωρινὸς δικαίωματι πρεσβείων. Φέρει τὸν Μεγαλόσταυρον τοῦ Σωτήρος, ἀπονεμηθέντα αὐτῷ πρὸ διετίας.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Ἐκ μακεδονικῆς οἰκογενείας καταγόμενος, υἱὸς τοῦ συγγραφέως τῶν Ἱστορικῶν Ἀναμνήσεων, ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργός καὶ βουλευτῆς τοῦ νομοῦ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Στέφανος Δραγούμης ἐγεννήθη τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1842 ἐν Ἀθήναις, διήνυσεν ἐνταῦθα τὰς ἐγκυκλοπαιδικὰς αὐτοῦ σπουδὰς, καὶ μετέβη εἰς Παρίσιους ἔνθα ἀκούσας τὰ μαθήματα τῆς νομικῆς Σχολῆς ἐγένετο διδάκτωρ. Ἐπιστρέψας ἐνταῦθα διωρίσθη πρωτοδίκης τῷ 1864 κατὰ δὲ ταῦτα προήχθη εἰς ἐφέτην Ἀθηναίων. Ἐκ τῆς θέσεως αὐτῆς παρητήθη τῷ 1875 καὶ διωρίσθη γενικὸς γραμματεὺς τοῦ ὑπουργείου τῆς δικαιοσύνης. Κατὰ τὸ αὐτὸ ὅμως ἔτος, πεσόντος τοῦ τότε ὑπουργείου Τρικούπη, παρητήθη καὶ ἐκ τῆς θέσεως ταύτης καὶ ἐπεδόθη εἰς τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα. Κατὰ τὸ 1879 ἐξετέθη τὸ πρῶτον ὑποψήφιος βουλευτῆς τῆς ἐπαρχίας Μεγαρίδος· ἔκτοτε δὲ ἀνελλιπὶς κατὰ τὰς ἐκλογὰς περιεβάλλετο διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν ἐκλογέων τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης, ἕως ὅτου ἐξελέγη βουλευτῆς τοῦ νομοῦ κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς. Πιστὸς κατελέσας ἀνέκαθεν εἰς τὴν πολιτικὴν μερίδα τοῦ κ. Τρικούπη, οὗ τυγχάνει εἰς τῶν ἐπιφανεστέρων ὁπαδῶν, ἀνέλαβε τὸ χαρτοφυλάκιον τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν, ὅτε ἐρυσιν ἐσχηματίσθη τὸ νῦν κυβερνῶν ὑπουργεῖον.

Ὁ κ. Δραγούμης, οὐδέποτε λησμονήσας τὴν μακεδονικὴν καταγωγὴν του, λίαν ἐνεργὸν ἔλαβε μέρος εἰς πάσαν ἐργασίαν, τείνουσαν πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῆς χώρας ἐκείνης, διαλέσας μέλος πολλῶν συλλόγων καὶ τοῦ πρὸς διάδοσιν ἐν ἑλληνικῶν γραμμάτων ἀπὸ τοῦ 1883—1885. Καίπερ ἀνυπόσχολον κατέχων θέσιν, δὲν παραμελεῖ καὶ τὴν φιλογραφικὴν ἐργασίαν, μὴ ὀκνῶν καὶ σήμερον ἀκόμη νὰ παρέχῃ τὴν συνεργασίαν αὐτοῦ εἰς τὰ ἐνταῦθα ἐκδιδόμενα περιοδικὰ τῆς γαλλικῆς καὶ τῆς γερμανικῆς Σχολῆς, πρὸς δὲ καὶ εἰς τὸ τῆς ἀρχαιολογικῆς εταιρείας, παρ' ἧς ἀπὸ τοῦ 1876 ἐκλέγεται διαρκὸς μέλος τοῦ συμβουλίου αὐτῆς.

ΦΩΚΙΩΝ ΝΕΓΡΗΣ

Ὁ κ. Φωκίων Νέγρης ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις τὴν 31 Μαρτίου τοῦ 1846, ἐκ νεαρῆς ἡλικίας δὲ μετέβη εἰς Παρίσι, ἔνθα ἐξεπεδευθὴ ἐν τῷ Λυκείῳ Λουδοβίκου τοῦ Μεγά-

λου. Φύσει ἀποκλίνων εἰς τὴν μελέτην τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν, κατετάχθη μετὰ τὸ πέραν τῶν ἐγκυκλοπαιδικῶν αὐτοῦ μαθημάτων εἰς τὴν Πολυτεχνικὴν Σχολήν, ἀφ' ἧς ἐξῆλθεν ἀριστεύσας. Ἐν Σορβόννῃ ἔλαβε μετ' ἐπαίνων διπλωμα τῶν μαθηματικῶν ἐπιστημῶν, ἐφοίτησε δὲ καὶ ἐν τῇ Σχολῇ τῶν Μεταλλευτῶν ἀπὸ τοῦ 1869—1872 ἀναδειχθεὶς πρῶτος εἰς τὰς ἀπολυτηρίους ἐξετάσεις. Μετὰ τοιούτων ἐπιστημονικῶν ἐφοδίων ἐπιστρέψας ἐν Ἑλλάδι τῷ 1873 διωρίσθη ὑπὸ τοῦ Δεληγεώργη Γενικὸς ἔφορος Λαυρείου. Κατόπιν ἀνετέθη αὐτῷ ἡ διεύθυνσις τῆς εταιρείας τῶν Μεταλλουργείων τοῦ Λαυρείου, μετὰ ζήλου δὲ καὶ ἀποτελεσματικῶς εἰργάσθη ὁμολογουμένως ὑπὲρ τῆς προόδου αὐτῆς μέχρις ἐσχάτων, ὅτε παρητήθη τῆς διεύθυνσεως, ἐπιδοθεὶς εἰς τὸ πολιτικὸν στάδιον. Εἰς τὸν κ. Νέγρην κατὰ μέγα μέρος ὀφείλεται καὶ ἡ ἰδρυσις τοῦ τόσον ὠφελίμου εἰς τὴν συγκοινωνίαν σιδηροδρόμου Ἀττικῆς.

Διὰ πρώτην φοράν ἐξετέθη ὡς ὑποψήφιος κατὰ τὰς ἐφετεινὰς ἐκλογὰς τῆς 4 Ἰανουαρίου προσληφθεὶς εἰς τὸν ὑπουργικὸν συνδυασμὸν, ἐξελέγη δ' ἐκ τῶν πρώτων βουλευτῆς τοῦ νομοῦ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας. Εἰς τὴν βουλὴν ἔλαθεν ἐνίστα τὸν λόγον ἐπὶ ζητημάτων τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ πρακτικῆς καὶ πεφωτισμένης ἐκφέρων γνώμης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ

Υἱὸς τοῦ στρατηγοῦ καὶ πρώην γερουσιαστοῦ Ἀντωνίου Γεωργαντᾶ ὁ Ἰωάννης Γεωργαντᾶς ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις κατὰ τὸν Νοέμβριον τοῦ 1850. Τὰς τε ἐγκυκλοπαιδικὰς καὶ πανεπιστημιακὰς σπουδὰς διανύσας ἐνταῦθα, ἐγένετο διδάκτωρ τῶν νομικῶν. Ὅτε τὸ πρῶτον ὁ κ. Τρικούπης ἐσχημάτισεν ὑπουργεῖον κατὰ τὸ 1875, διωρίσθη γραμματεὺς τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, παραιτηθεὶς μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ ὑπουργείου ἐκείνου κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος. Κατὰ τὸ 1881 ὁ κ. Γεωργαντᾶς ἐξετέθη τὸ πρῶτον ὑποψήφιος βουλευτῆς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Λεβαδείας καὶ ἐπέτυχεν κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς 7 Ἀπριλίου ἀπέτυχεν, ἀλλ' ἐξελέγη κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς τῆς 4 Ἰανουαρίου βουλευτῆς τοῦ νομοῦ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, ἐκτεθεὶς μετὰ τοῦ ὑπουργικοῦ συνδυασμοῦ. Τελευταῖον ἐν τῇ βουλῇ φαίνεται ἀπομακρυνθεὶς τῶν ὑπουργικῶν τάξεων καὶ προσπελάζων μᾶλλον τῇ ἀντιπολιτεύσει.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΠΟΥΦΙΔΗΣ

Γεννηθεὶς ἐν Λεβαδίᾳ τῷ 1842 ἐκ πατρὸς ὑπαλλήλου· τὰς γυμνασιακὰς αὐτοῦ σπουδὰς ἐπεράτωσεν ἐν Τριπόλει. Γενόμενος διδάκτωρ τῆς Νομικῆς Σχολῆς ἐπεδόθη εἰς τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα, δημοσιογραφῶν συγχρόνως. Ἀπεδύθη εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα τὸ πρῶτον τῷ 1874 γενόμενος βουλευτῆς Λεβαδείας. Τῷ 1875 καὶ πάλιν ἐκτεθεὶς ἀπέτυχεν, ἐπέτυχεν ὅμως κατὰ τὸ 1879, ἀλλὰ καὶ αὖθις κατὰ τὸ 1881 ἀπέτυχεν. Κατὰ τὸ 1885 ἀποδυθεὶς εἰς τὰς ἐκλογὰς ἐν τῷ συνδυασμῷ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἐπέτυχεν. Διαφωνήσας εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν μετὰ τῆς τότε Κυβερνήσεως ἠσπάσθη τὰς ἀρχὰς τῆς νῦν εἰς τὰ πράγματα πολιτικῆς μερίδος, ἧς κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς ἐξετέθη ὑποψήφιος τοῦ Νομοῦ Ἀττικοβοιωτίας ἐπιτυχὼν μετὰ τῶν πρώτων. Ὁ κ. Μπουφίδης θεωρεῖται ἐκ τῶν διακεκριμένων τῆς πάλεως δικηγόρων εἰς τὰς ποινικὰς ἰδίως ὑποθέσεις, συχνάκις δὲ καὶ ἐν τῇ βουλῇ λαμβάνει τὸν λόγον μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας.